

ເຂົາເຈົ້າແມ່ນໃຜ?

ພະຍານພະເຢໂຫວາຕ້ອງການໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ຈັກກັບເຂົາເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ. ເຈົ້າອາດເຄີຍພົບເຂົາເຈົ້າໃນຖານະເປັນເພື່ອນບ້ານຫລືເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານຫລືພິວັດພັນນຳເຂົາເຈົ້າໃນການດຳເນີນຊີວິດປະຈຳວັນ. ເຈົ້າອາດເຫັນເຂົາເຈົ້າກຳລັງສະເຫນີວາລະສານໃຫ້ກັບຜູ້ຄົນທີ່ຜ່ານໄປມາຕາມຖະໜົນ. ຫລືອາດເຄີຍລົມກັບເຂົາເຈົ້າສັ້ນໆຢູ່ຫນ້າປະຕູເຮືອນ.

ທີ່ຈິງ ພະຍານພະເຢໂຫວາສົນໃຈແລະເປັນຫ່ວງຄວາມເປັນຢູ່ຂອງເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າຢາກເປັນຫມູ່ແລະຢາກບອກເຈົ້າຕໍ່ມອີກກ່ຽວກັບຕົວເຂົາເຈົ້າ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ, ອົງການຂອງເຂົາເຈົ້າ, ລວມທັງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເຂົາເຈົ້າມີຕໍ່ຜູ້ຄົນແລະໂລກເຊິ່ງເຮົາທຸກຄົນອາໄສຢູ່. ເພື່ອບັນລຸຈຸດມຸ່ງຫມາຍນີ້ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຈັດຕຽມຈຸນລະສານເຫລັ້ມນີ້ເພື່ອເຈົ້າ.

ເຂົາເຈົ້າສົນໃຈເຈົ້າ

ໃນຫລາຍດ້ານພະຍານພະເຢໂຫວາບໍ່ຕ່າງກັນກັບຄົນອື່ນໆ ເຂົາເຈົ້າມີບັນຫາຄືກັນ ເຊັ່ນ ດ້ານເສດຖະກິດ, ດ້ານຮ່າງກາຍ, ດ້ານອາລົມ. ມີລາງເທື່ອເຂົາເຈົ້າກໍຜິດພາດເພາະເປັນຄົນທີ່ບໍ່ສົມບູນແບບຈຶ່ງຜິດພາດໄດ້. ແຕ່ເຂົາເຈົ້າພະຍາຍາມຖອດຖອນບົດຮຽນຈາກປະສົບການຂອງຕົນແລະດູຫມັ່ນໃນການສຶກສາຄຳພີໄປເບິນເພື່ອເຫັນຈຸດທີ່ຕ້ອງປັບປຸງຕົນເອງ. ເຂົາເຈົ້າອຸທິດຕົວແກ່ພະເຈົ້າເພື່ອເຮັດຕາມພະປະສົງຂອງພະອົງແລະທຸ່ມເທທົນເອງໃຫ້ສົມກັບທີ່ໄດ້ອຸທິດຕົວ. ໃນການດຳລົງຊີວິດທຸກຢ່າງ ເຂົາອົງຕາມການຊີ້ນຳຈາກພະຄຳຂອງພະເຈົ້າແລະພະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພະອົງ.

ເຂົາເຈົ້າຖືວ່າຄວາມເຊື່ອບໍ່ຄວນມາຈາກການຄາດຄະເນຫລືເປັນຫລັກຂໍ້ເຊື່ອທາງສາສະໜາຂອງມະນຸດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ສິ່ງສຳຄັນຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນຕ້ອງໄດ້ອີງໃສ່ຄຳພີໄປເບິນເປັນຫລັກ. ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກເຊັ່ນດຽວກັບອັກຄະສາວິກໂປໂລເມື່ອທ່ານກ່າວໂດຍການດົນໃຈດັ່ງນີ້: “ໃຫ້ເຂົາຍອມເຫັນພະເຈົ້າເປັນສັດຊີ້ ແລະທຸກຄົນເປັນຄົນຕົວະ.”* (ໂລມ 3:4) ໃນເລື່ອງຄຳສອນທີ່ສະເຫນີວ່າເປັນຄວາມຈິງຕາມຫລັກຄຳພີໄປເບິນ ພະຍານພະເຢໂຫວາເຫັນດີເຫັນພ້ອມກັບການກະທຳຂອງຊາວເມືອງເບເລ

* ນອກຈາກມີການລະບຸໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ ຂໍ້ພະຄຳພີທີ່ຍົກມາກ່າວແມ່ນມາຈາກພະຄຳພີໄປເບິນສະບັບ biFgn-LA. ຕົວຫຍໍ້ ທ.ປ. ຫມາຍເຖິງພະຄຳພີຂອງຊາວຄົດພາສາຂອງຄົນທົ່ວໄປ. ຕົວຫຍໍ້ ລ.ມ. ຫມາຍຄວາມວ່າຂໍ້ນັ້ນແປມາຈາກພະຄຳພີບໍລິສຸດສະບັບແປໂລກໃຫມ່ (ພາສາອັງກິດ).

ເຂົາເຈົ້າອຸທິດຕົວແກ່ພະເຈົ້າ
ເມື່ອເຮັດຕາມພະປະສົງຂອງພະອົງ

ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອວ່າຄຳພີໄບເບິນ
ເປັນພະຄຳຂອງພະເຈົ້າ

ຊື່ຂອງພະເຈົ້າໃນພາສາ
ເຫຍລີບູຮານ

ເຊິ່ງເມື່ອໄດ້ຍິນໂປໂລປະກາດ: “ເຂົາໄດ້ຮັບເອົາຄຳສອນດ້ວຍໃຈເຫລື້ອມໃສແທ້
ແລະໄດ້ຊອກຫາໃນພະຄຳພີທຸກວັນວ່າຂໍ້ຄວາມນີ້ເປັນຢ່າງນັ້ນຫລື.” (ກິດຈະການ
17:11) ພະຍານພະເຢໂຫວາເຊື່ອວ່າ ຫລັກຄຳສອນຂອງທຸກສາສະໜາຄວນໄດ້
ຮັບການກວດກາວ່າສອດຄ່ອງກັບພະຄຳພີທີ່ມີຂຶ້ນໂດຍການດົນໃຈຫລືບໍ່ ບໍ່ວ່າຄຳ
ສອນນັ້ນຈະມາຈາກເຂົາເຈົ້າຫລືຈາກຜູ້ອື່ນ. ເຂົາເຈົ້າເຊີນເຈົ້າ ຫລືກະຕຸ້ນເຈົ້າໃຫ້
ເຮັດເຊັ່ນນີ້ເມື່ອສິນທະນາກັບເຂົາເຈົ້າ.

ເນື່ອງດ້ວຍເຫດນີ້ ຈິ່ງເຫັນໄດ້ຊັດວ່າພະຍານພະເຢໂຫວາເຊື່ອວ່າຄຳພີໄບເບິນ
ເປັນພະຄຳຂອງພະເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າຖືວ່າທັງ 66 ພະທຳນີ້ມີຂຶ້ນໂດຍການດົນໃຈແລະ
ມີຄວາມຖືກຕ້ອງທາງປະຫວັດສາດ. ສ່ວນທີ່ໂດຍທົ່ວໄປເອີ້ນກັນວ່າ ພັນທະສັນ
ຍາໃຫມ່ ເຂົາເຈົ້າເອີ້ນວ່າພະຄຳພີຄລິດສະຕຽນພາກພາສາກະເລັກ ແລະເອີ້ນພັນ
ທະສັນຍາເດີມວ່າ ພະຄຳພີພາກພາສາເຫຍເລີ. ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອຖືທັງພາກພາສາ
ກະເລັກແລະພາກພາສາເຫຍເລີ ແລະເຊື່ອຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານັ້ນຕາມຕົວອັກສອນ ເວັ້ນ
ແຕ່ເມື່ອຖ້ອຍຄຳຫລືເມື່ອໃນນັ້ນຈະບົ່ງຊີ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານັ້ນມີຄວາມ
ຫມາຍເປັນໃນຫລືເປັນສັນຍະລັກ. ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າຄຳພະຍາກອນຫລາຍຂໍ້ໃນ
ຄຳພີໄບເບິນສຳເລັດເປັນຈິງໄປແລ້ວ ຫລາຍຂໍ້ກຳລັງສຳເລັດເປັນຈິງ ແລະຍັງມີຂໍ້
ອື່ນອີກທີ່ຈະສຳເລັດເປັນຈິງ.

ຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ

ພະຍານພະເຢໂຫວາບໍ່ ແມ່ນແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າເອີ້ນຕົວເອງແບບນັ້ນ. ຊື່ແບບພັນ
ລະນານີ້ ຊື່ບອກວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນພະຍານກ່ຽວກັບພະເຢໂຫວາ ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນ
ພະເຈົ້າຂອງພະອົງ ແລະກ່ຽວກັບພະປະສົງຂອງພະອົງ. ຄຳວ່າ “ພະເຈົ້າ” “ພະອົງ
ເຈົ້າ” ແລະ “ພະຜູ້ສ້າງ” ຄືກັບຄຳວ່າ “ປະທານາທິບໍດີ” “ກະສັດ” ແລະ “ນາຍພົນ”
ເປັນຄຳທີ່ບົ່ງບອກເຖິງຕຳແໜ່ງເຊິ່ງໃຊ້ກັບຫລາຍບຸກຄົນ. ແຕ່ວ່າ “ເຢໂຫວາ”
ເປັນຊື່ສະເພາະເຊິ່ງຫມາຍເຖິງພະເຈົ້າອົງມີລິດທານຸພາບທຸກປະການແລະເປັນພະ
ຜູ້ສ້າງເອກະພົບ. ຄຳເພງ 83:18 ສະແດງເຖິງເລື່ອງນີ້ໂດຍບັນທຶກວ່າ “ໃຫ້ເຂົາ
ຮູ້ຈັກວ່າພະເຈົ້າຜູ້ມີນາມຊື່ວ່າພະເຢໂຫວາ ອົງດຽວເປັນພະເຈົ້າອົງສູງສຸດເທິງ
ແຜ່ນດິນທັງສິ້ນ.”

ຊື່ເຢໂຫວາ (ຫລືອອກສຽງຢາເວ ດັ່ງສະບັບເຈເຣີຊາເລມ ໄບເບິນຂອງໂລ
ແມງກາໂຕລິກແລະຜູ້ຊ່ຽວຊານບາງຄົນມັກໃຊ້ກັນ) ມີເກືອບ 7.000 ເທື່ອໃນ
ຄຳພີດັ້ງເດີມພາກພາສາເຫຍເລີ. ຄຳພີໄບເບິນສະບັບແປສ່ວນຫລາຍບໍ່ມີຊື່ນັ້ນ
ແຕ່ໃຊ້ຄຳວ່າ “ພະເຈົ້າ” ຫລື “ພະອົງເຈົ້າ” ແທນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ໃນຄຳພີໄບ
ເບິນທີ່ຂຽນເປັນໂຕຫນັງສືລາແຕງ ເຮົາສາມາດບອກໄດ້ວ່າບ່ອນໃດແດ່ໃນຕົ້ນສະ
ບັບພາສາເຫຍເລີໃຊ້ຊື່ເຢໂຫວາ ເພາະວ່າຄຳທີ່ເອົາມາແທນຈະເປັນໂຕຂຽນໃຫຍ່:
ດັ່ງນີ້ GOD ແລະ LORD ຕົ້ນສະບັບສະໄຫມໃຫມ່ຫລາຍສະບັບຈະໃຊ້ຄຳເຢ
ໂຫວາຫລືອອກສຽງຢາເວ. ສະນັ້ນ ທີ່ເອເຊາອີ 42:8 ໃນພະຄຳພີລາວຈິ່ງອ່ານວ່າ
“ເຮົາແມ່ນພະເຢໂຫວາ. ອັນນັ້ນາມຊື່ຂອງເຮົາ.”

ຊື່ຂອງພະຍານພະເຢໂຫວາເອົາມາຈາກພະຄຳພີໃນພະທຳເອຊາອິບິດ 43. ໃນບົດນັ້ນເປັນສາກເຫດການຂອງໂລກຄືກັບການພິຈາລະນາຄະດີໃນສານ: ພະເຈົ້າຂອງນານາຊາດໄດ້ຮັບເຊີນໃຫ້ພາພະຍານຝ່າຍເຂົາມາພິສູດຄຳກ່າວອ້າງເລື່ອງຄວາມຊອບທຳຂອງຕົນແລະຮັບຟັງພະຍານຂອງຝ່າຍພະເຢໂຫວາແລ້ວຍອມຮັບຄວາມເປັນຈິງ. ໃນບົດນັ້ນພະເຢໂຫວາປະກາດຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພະອົງວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍເປັນພິຍານຝ່າຍເຮົາດ້ວຍກັນກັບຜູ້ຂ້າໃຊ້ຂອງເຮົາທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ຈັກແລະຈະໄດ້ເຊື່ອເຮົາແລະຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າເຮົາແມ່ນຜູ້ສະເຫມີກັນ. ກ່ອນເຮົາບໍ່ມີພະເຈົ້າເປັນທີ່ແຕ່ງໄວ້ສັກອົງ ແລະພາຍຫລັງເຮົາຈະບໍ່ມີ. ຝ່າຍເຮົາເຮົາແມ່ນພະເຢໂຫວາແລະນອກຈາກເຮົາບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ອຍໃຫ້ພັນ.” —ເອຊາອິ 43:10, 11.

*ຊື່ນີ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບການ
ພິຈາລະນາຄະດີໃນສານ*

ພະເຢໂຫວາພະເຈົ້າມີພະຍານຢູ່ໃນໂລກນີ້ເປັນໄລຍະຫລາຍພັນປີກ່ອນພະເຍຊູເກີດ. ໃນພະທຳເຫບເລີບິດ 11 ຫລັງຈາກໄດ້ກ່າວເຖິງລາຍຊື່ຂອງລາງຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອແລ້ວເຫບເລີ 12:1 ກ່າວວ່າ “ເຫດສັນນີ້ ເຮົາທັງຫລາຍທັງມວນ ເພາະມີຝູງພິຍານຝູງໃຫຍ່ຢ່າງນັ້ນລ້ອມຮອບພວກເຮົາໄວ້ ຂອງຫນັກທຸກສິ່ງແລະການບາບທີ່ຕິດງ່າຍກັບເຮົາທັງຫລາຍນັ້ນພວກເຮົາຈິ່ງຖິ້ມເສຍ ແລະການແລ່ນເລັ່ງກັນທີ່ຕັ້ງໄວ້ຕໍ່ຫນ້າເຮົາທັງຫລາຍນັ້ນພວກເຮົາຈິ່ງແລ່ນດ້ວຍຄວາມພຽນ.” ພະເຍຊູກ່າວກັບປີນເຊວິລາດວ່າ “ເຮົາໄດ້ເກີດມາສຳລັບການນີ້ ແລະເຮົາໄດ້ມາໃນໂລກສຳລັບການນີ້ ເພື່ອຈະເປັນພິຍານຝ່າຍຄວາມຈິງ.” ມີການເອີ້ນພະອົງວ່າ “ພິຍານອົງສັດຊື່ແລະຈິງ.” (ໂຢຮັນ 18:37; ຄຳປາກົດ 3:14) ພະເຍຊູບອກສາວິກຂອງພະອົງວ່າ “ພວກທ່ານຈະຮັບອຳນາດແລະຈະເປັນພິຍານຝ່າຍເຮົາໃນເມືອງເຢຣິຊາເລມແລະທົ່ວໄປໃນແຂວງຢູເດ ແລະໃນແຂວງສະມາລີ ແລະໄປເຖິງທີ່ສຸດແຜ່ນດິນໂລກ.” —ກິດຈະການ 1:8.

*ມີພະຍານປະມານ 6.000.000 ຄົນ
ໃນ 230 ກວ່າດິນແດນ*

ສະນັ້ນ ໃນທຸກມື້ນີ້ປະມານ 6.000.000 ຄົນໃນ 230 ກວ່າດິນແດນ ທີ່ກຳລັງບອກຂ່າວດີເລື່ອງລາຊະອານາຈັກຂອງພະເຢໂຫວາໂດຍທາງພະເຍຊູຄລິດ ເຫັນວ່າເຫມາະສົມແລ້ວທີ່ຈະເອີ້ນຕົນເອງວ່າ ພະຍານພະເຢໂຫວາ.

